

ЗУСТРІЧ У ПАРКУ

– Дозвольте представитись, мене звати Чері. Я – черепаха.

Живу в затишному маленькому будиночку на території величезного парку. Живу я сама, тому іноді мені буває страшенно нудно. Я так хочу з ким-небудь подружитися! – З такими словами гарна барвиста черепашка підійшла до сірого смугастого кота, який засмагав, лежачи на лавочці в тіні густого зеленого дерева.

Кіт ліниво розплющив одне око, потім, ніби знехотя, друге.

– Ну здорово, Чері, – мляво промовив він і знову заплющив очі.

Чері зупинилась, завагавшись. З одного боку, котик був дуже милим, з іншого – він ніяк не виявляв своєї зацікавленості до нового знайомства. У цей час, голосно гавкаючи, до лавочки підбігла собачка. Геть уся коричнева, лише черевце золотистого кольору.

– Привіт, привіт, привіт! Я – Берта, – сказала вона й лизнула Чері в щоку. – Я тут уперше! Чудовий парк. Давайте побігаємо. – І вона спробувала лизнути кота.

Кіт остаточно прокинувся і сердито поглянув на Берту.



– Мене звати Тимофій, – поважно сказав він. – Але бігати я не хочу та й облизувати мене також не треба. Це неввічливо.

– Подумаєш, який вихований! – фиркнула Берта і з гавкотом кинулась до пухнастого кролика, який неподалік скубав молоду травичку.

– Привіт! – крикнула вона йому. – Я – Берта. А ти хто?

– Я – Пух, – відповів кролик. – Мені подобається цей парк. Тут трава дуже смачна і роздолля. А побігати я люблю. – І Берта з Пухом почали перекидатися в траві.

– А хто твої друзі? – запитав Пух, поглядаючи на kota й черепаху.

– Кота звати Тимко. А з черепахою я й сама познайомитися не встигла. Лише лизнула її разочок, – захекано промовила Берта.

– То біжімо спитаємо! – голосно крикнув Пух і кумельгом покотився до лавочки.

– Як тебе звати? – звернулися вони до черепахи, продовжуючи при цьому гратися.



Чері відкрила рота, проте не встигла й слова сказати, тому що хтось голосно покликав БERTУ з іншого боку парку. Усі звірі повернулися й побачили гарну яскраву папужку, котра гучно ляскала крильми, вітаючи БERTУ.

– Це Лара! – Собака весело вильнула хвостом. – Гей, лети до нас!



Лара швидко перелетіла і, всівшись на спинку лавочки, почала весело теревенити.

– Ох, яка чудова компанія тут зібралася. Як добре, що я вас зустріла.

– Друзі, – втрутилася Чері. – Мені також дуже приємна сьогоднішня зустріч. Ось тільки ви не врахували, що привітання – це дуже важлива частина спілкування, тому що перше враження – найбільш запам'ятовується.

– Як це? А що ж ми зробили не так? – сумно запитала Берта.

Чері почала пояснювати.

– Першим я сьогодні зустріла Тимка. І замість «добрий день» чи «вітаю» я почула «здорово». Тільки так вітати малознайомих людей не можна.

– А Берта нас облизала, – встряг Тимко.

– Так, – погодилася Чері. – Коли бачиш когось уперше, не треба цілувати чи облизувати співрозмовника. Пух також неправий. Адже, коли знайомишся з кимось, потрібно дивитися в очі й тим паче не відвертатися і гратися, як Пух із Бертою.

Звірі, погоджуючись, захитали головами.

– А Лара взагалі забула привітатися. Отож і такого не слід робити. Навіть якщо дуже квапишся. І кричати через увесь парк – негарно.

Компанія принишкла. А Чері злякалася. На мить їй здалося, що звірі відвернуться від неї або вважатимуть задавакою.

– Друзі, не сумуйте! – швидко промовила вона. – Бути ввічливим і привітним – це важливо. Але не дуже складно. Давайте я розповім вірш, який допоможе вам швидко запам'ятати, як слід поводитися під час знайомства.

Якщо хочеш друзів мати –
І великих, і малих, –
Мушиш ти запам'ятати
Кілька правил цих простих.
Перше враження відразу
Найсильніше – ти це знай,
Тож не відвертай увагу,
Першим руку подавай.
Людам в очі ти дивися,
Спиною до них не стій,